

[Keld Albrechtsen]

det klart, at der skal spares 15 mill. kr. Det fremgår ganske tydeligt af bemærkningerne, og det er egentlig besynderligt, at ministeren kan hævde, at noget, som i bemærkningerne opgøres til en besparelse på 15 mill. kr., ikke er en besparelse. Man skal have et ret vidtgående kendskab til matematik for at kunne regne ud, hvordan det kan være tilfældet. Vi vil altså fastholde, at der er tale om regulære nedskæringer.

I den sammenhæng vil jeg godt fremsætte en kritik. Man har åbenbart nøje i det arbejde, der har været foretaget med at forberede dette, analyseret, hvem det egentlig kommer til at gå ud over. Vi har ikke haft tid til at gennemlæse de analyser med den korte frist, der har været til at kigge alle disse ting igennem. Jeg synes, at netop dette spørgsmål: hvem går det ud over? burde en socialminister først og fremmest have fremlagt her i bemærkningerne og trukket klart frem.

Jeg tror, det ligger forholdsvis klart efter behandlingen, at når man netop ikke har trukket det frem i bemærkningerne, hvem dette går ud over, så er det, fordi der her er tale om asociale nedskæringer, som socialdemokratiet i virkeligheden ikke så gerne vil skilte alt for meget med. Vi vil i hvert fald også i udvalgsbehandlingen børe meget i det spørgsmål: hvem går dette ud over?

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at jeg kunne ikke forstå ordføreren anderledes end, at hvor det drejer sig om forsørgelseskontrakter, hvor beløbene blev sendt ud af landet, da ville man være med til restriktioner. Det synes jeg den konservative ordfører talte en lille smule uden om i sin replik til mig. Derfor vil jeg gerne for at få forholdet afklaret direkte spørge: er det således, at de konservative ikke vil være med til at ændre lovgivningen vedrørende forsørgelseskontrakter på en sådan måde, at man gør forskel med hensyn til, om modtageren bor her i landet og bruger beløbet her i landet eller bor i udlandet og bruger beløbet i udlandet?

I øvrigt skal jeg komme med den slutbemærkning, at man også kan se denne revision og denne fortsatte ændring af lovene omkring socialindkomsten ud fra det motto, at den, som meget har, skal ikke mere gives.

Aase Olesen (RV):

Blot to korte bemærkninger. Den ene til fru Birthe Nielsen, som sagde, at det havde været mere vigtigt at tage fat på rentefradragene. Det kan vi ikke være uenige om, men der er jo somme tider noget, der hedder det politisk mulige. Det er også vigtigt at tilføje, at havde vi lagt rentefradragene om, havde det jo ikke berørt alle de øvrige fradrag. Det er altså dem, vi har gjort noget ved nu i den ganske specielle sammenhæng, der hedder sociale ydelser. En rentefradragsomlægning ville ikke have berørt alle de fradrag og alle de ting, der sker nu, så det er i og for sig ikke relevant at sige det.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Brixtofte, som siger, at jeg må indrømme, at der er en forskel på dem, der forskudsafskriver ved investeringsfondshenlæggelser, og dem, der afskriver, når investeringen har fundet sted. Det har han ret i. Det er der også med de nugældende regler. Efter dem får den, der gør det på forskud, undertiden meget store sociale ydelser. Ideen i dette her er at hindre folks adgang til at forskyde indkomstgrundlaget fra det ene år til det andet. Jeg er ikke uenig i, at det kan være hensigtsmæssigt at have disse regler på skatteområdet, for skat betaler man hele livet, men sociale ydelser får man ofte kun i et meget snævert åremål. Det er derfor, det er vigtigt at hindre, at man kan forskyde sit indkomstgrundlag på et tidspunkt, hvor det passer én godt, f.eks. for at ens børn kan opnå uddannelsesstøtte. Det er noget, der rent faktisk sker hver dag i Danmark, at folk, der er lidt op i årene og har børn under uddannelse, netop laver etableringsfondshenlæggelser uden i og for sig at have det store behov for at investere. Det er det, vi nu har hindret med denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Det er måske hr. Flygaard bekendt, at det konservative folkeparti har fremsat lovforslag om at begrænse forsørgelseskontrakterne på den måde, at vi kun vil anerkende dem, såfremt pengene kommer til beskatning her i landet ved deres udbetaling. Det gælder samtlige forsørgelseskontrakter, såvel dem, der tegnes af udlændinge, som dem, der tegnes af herboende danske. Hvis hr. Flygaard havde hørt efter, hvad jeg spurgte om, så vil-